

vær fra institutionen, før og efter besøg, ved indlæggelse på sygeafdeling, ved anbringelse i enrum samt ved anbringelse i forhørs-, straf- eller sikringscelle.

Endvidere blev der i 1980 indført hjemmel til i de lukkede anstalter at visitere de besøgendes yderklædning – eventuelt ved hjælp af en metaldetektor – hvis der foreligger konkret mistanke om indsmugling eller omstændighederne i øvrigt taler for stikprøvekontrol. Vil den besøgende ikke medvirke ved visitation, afvises besøget. Tilladelse til at medbringe effekter ved besøg kan ligeledes gøres betinget af, at effekterne visiteres.

Ifølge effektcirkulæret, som det hedder, skal de indsattes effekter gennemgås ved indsættelse med henblik på afgørelse af, i hvilket omfang effekterne kan udleveres. Tilsvarende gælder med hensyn til effekter, som tilsendes under opholdet eller modtages ved besøg eller medtages efter udgang.

Jeg kan endvidere oplyse, at indgåede breve til de indsatte i lukkede anstalter og i almindelighed også i de åbne anstalter åbnes af personalet i de indsattes påsyn med henblik på at kontrollere konvolutten for indhold af ulovlige effekter. Der foretages ikke visitation af fængselspersonale som omtalt i forslaget. Jeg skal pege på, at visitation er et meget vidtgående indgreb over for det enkelte menneske, og at det ville kræve lovhjemmel, hvis det skulle finde sted.

Med hensyn til spørgsmålet om ved hjælp af røntgenundersøgelse af de indsatte at forhindre indsmugling af narkotika i fængslerne må man være opmærksom på, at røntgenundersøgelser med henblik på konstatering af containere med eventuelt narkotikaindhold er behæftede med væsentlig usikkerhed.

Kriminalforsorgens lægekonsulent har endvidere oplyst, at selv om risikoen er ringe ved de enkelte undersøgelser, indebærer enhver røntgenundersøgelse en helbredsmæssig risiko for strålebettinget sygdom, inklusive udvikling af kræft. Endvidere følger det af Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse om røntgendiagnostik til medicinsk brug, at der skal foreligge en klinisk motivation for enhver røntgenundersøgelse.

Der står mig ikke klart, om det er forslagsstillerens tanke, at der også skal foretages røntgenundersøgelser af fængselspersonalet, hver gang de går ind og ud af fængslet. Er dette tilfældet, siger det sig selv, at der vil være tale om meget hyppige røntgenundersøgelser med deraf forøget sundhedsmæssig risiko.

Allerede på grund af de sundhedsmæssige betæneligheder ved røntgenundersøgelser mener jeg ikke, at det er en farbar vej, når vi taler om at begrænse mængden af narkotika i fængslerne.

De allerede eksisterende restriktioner og kontrolforanstaltninger suppleres med en lang række andre faktorer:

Der har allerede i flere år været to stoffrie afdelinger i statsfængslet ved Horserød, og som et led i finanslovforliget mellem regeringen og De Konservative er der afsat midler til etablering af endnu en stoffri afdeling i det gamle arresthus i Horsens.

Formålet med at oprette denne type afdeling er at give indsatte mulighed for at afsone i stofrit miljø, og stoffriheden sikres bl.a. ved, at de indsatte forpligter sig til at afgive urinprøver med jævne mellemrum.

Endvidere er der for knap 2 år siden forsøgsvis indrettet egentlige kontraktfængselsafdelinger i de to lukkede statsfængsler Nyborg og Ringe. Her kan stofmisbrugere, der er motiverede for at komme ud af misbruget, afsone straffen på en række aftalte vilkår, og også her sikres stoffriheden bl.a. via urinprøvekontrol. Placering i en sådan afdeling indebærer, at den indsatte forpligter sig til at tage aktivt del i afdelingens arbejde, samtidig med at afdelingen forpligtes til at skabe en ramme for og et indhold i afsoningen, som kan støtte den pågældende i beslutningen om at ophøre med misbruget.

Det er mit ønske, at der i de kommende år kan skaffes midler til etablering af flere stoffri afdelinger og pensioner, samtidig med at stofterne skal begrænses mest muligt overalt i fængslerne. Målet for bestræbelserne er jo: Jo færre narkomaner i fængslerne, jo mindre narkotika.

I medfør af straffelovens § 49, stk. 2, er der i en del tilfælde truffet beslutning om at overføre stofmisbrugeren til afsoning i døgninstitutioner eller lignende, hvor de pågældende under institutionsmæssige forhold kan modtage særlig pleje og behandling. En recidivundersøgelse har for nylig vist en positiv effekt af sådanne overførsler, der foretages i samarbejde med det almindelige behandlingssystem.

Endvidere kan jeg nævne den nyligt etablerede forsøgsordning, som fik bred støtte her i Folketinget, hvorefter stofmisbrugere kan idømmes alternativ behandling i stedet for fængselsstraf. Denne ordning er foreløbig sat i værk i Fyns og Frederiksborg Amter, men der har endnu ikke